

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 42/21
V Luxemburgu 17. marca 2021

Rozsudok vo veci C-64/20
UH/An tAire Talmhaíochta Bia agus Mara, Éire agus An tArd-Aighne

Súd členského štátu má povinnosť vykonať právomoc, ktorú mu zveruje vnútroštátne právo, prijať súdne rozhodnutie, podľa ktorého tento štát neprebral správne smernicu Únie a má povinnosť odstrániť nedostatky

Uvedený súd nemôže nezohľadniť povinnosť uloženú tomuto členskému štátu prebrať smernicu z dôvodu údajnej neprimeranosti tohto prebratia, ktorá vyplýva z budúcich zmien požiadaviek vyplývajúcich z práva Únie

UH, írsky štátny príslušník s írskym materinským jazykom, ktorý pochádza z Gaeltacht Galway (región Galway, Írsko), zistil, že sprievodné informácie na veterinárnych liekoch boli uvedené výlučne v anglickom jazyku. Domnieva sa pritom, že smernica 2001/82¹ ukladá povinnosť, aby tieto informácie boli uvedené v dvoch úradných jazykoch Írska, a to v írskom a anglickom jazyku. Dňa 14. novembra 2016 UH podal na Ard-Chúirt (Vyšší súd, Írsko) návrh na určenie nesprávneho prebratia tejto smernice a na uloženie povinnosti Írsku zmeniť v dôsledku toho jeho právne predpisy.

Ard-Chúirt konštatoval nesúlad írskych právnych predpisov týkajúcich sa označenia a písomnej informácie pre používateľov veterinárnych liekov s jazykovými požiadavkami stanovenými smernicou, a teda porušenie článku 288 ZFEÚ². Tento súd však uviedol, že nariadenie 2019/6³, ktorého uplatniteľnosť je stanovená na 28. januára 2022, pripúšťa, aby informácie, ktoré musia byť uvedené na vonkajších obaloch, vnútorných obaloch a písomnej informácii pre používateľov veterinárnych liekov, mohli byť uvedené v írskom alebo anglickom jazyku. Domnieval sa teda, že žalobca by mal zo zmeny írskeho práva na účely dodržania smernice len obmedzenú a dočasnú výhodu, kým dodávateľia a distribútori veterinárnych liekov by čelili ťažkostiam, ktoré by mohli viesť k závažným dôsledkom pre zdravie zvierat, ako aj pre ekonomickú a sociálnu situáciu v Írsku.

Tento istý súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na **Súdny dvor, ktorý rozhodol, že článok 288 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny súd, ktorý v rámci konania stanoveného na tento účel vnútroštátnym právom konštatoval, že členský štát, v ktorom sa nachádza, si nesplnil svoju povinnosť správne prebrať smernicu 2001/82, odmietol z dôvodu, že sa mu zdá, že vnútroštátna právna úprava je v súlade s nariadením 2019/6, ktoré bolo prijaté na účely zrušenia tejto smernice a bude sa uplatňovať od 28. januára 2022, vydať súdne rozhodnutie, podľa ktorého tento členský štát neprebral správne túto smernicu a má povinnosť odstrániť nedostatky.**

Posúdenie Súdneho dvora

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/82/ES zo 6. novembra 2001, ktor[ou] sa ustanovuje Zákoník spoločenstva o veterinárnych liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 3), zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/28/ES z 31. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 136, 2004, s. 58; Mim. vyd. 13/034, s. 286). Smernica 2001/82 okrem iného stanovuje, že vonkajšie obaly alebo vnútorné obaly veterinárnych liekov musia obsahovať povinné údaje týkajúce sa liekov, napríklad názov, koncentráciu, liekovú formu, zloženie, výrobnú šaržu, číslo povolenia, druh zvierat a dávku. Článok 58 ods. 4 smernice stanovuje, že tieto údaje musia byť uvedené „v jazyku alebo jazykoch krajiny, v ktorej sa uvádzajú do obehu“.

² Článok 288 ods. 3 ZFEÚ stanovuje, že „smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom“.

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/6 z 11. decembra 2018 o veterinárnych liekoch a o zrušení smernice 2001/82 (Ú. v. EÚ L 4, 2019, s. 43). Článok 7 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že povinné údaje sú uvedené v „úradn[om] jazyk[u] alebo [v] úradn[ých] jazyk[och] členského štátu, v ktorom sa veterinárny liek sprístupňuje na trhu“.

Súdny dvor pripomína, že povinnosť členských štátov dosiahnuť výsledok stanovený smernicou, ako aj ich povinnosť prijať všetky súvisiace opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy sa vzťahuje na všetky orgány členských štátov, vrátane súdnych orgánov v rozsahu ich právomocí.⁴ Okrem toho Súdny dvor konštatuje, že írske právo umožňuje jednotlivcom získať súdne rozhodnutie, podľa ktorého Írsko neprebralo správne smernicu Únie a je povinné túto smernicu prebrať, pričom vnútroštátnym súdom ponecháva možnosť odmietnuť vydať takéto rozhodnutie z dôvodov stanovených týmto právom.

V prejednávanej veci vnútroštátny súd konštatoval nesprávne prebratie smernice 2001/82. **Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza, že okolnosť, že sa zdá, že írska právna úprava je už zlučiteľná s nariadením 2019/6, ktoré sa bude uplatňovať od 28. januára 2022, nemôže spochybniť konštatovanie nezlučiteľnosti tejto právnej úpravy s právom Únie až do tohto dátumu, ani a fortiori odôvodniť takúto nezlučiteľnosť.** Až do okamihu zrušenia smernice 2001/82 týmto nariadením totiž ustanovenia tejto smernice zachovávajú svoju záväznú povahu. **Jedine Súdny dvor môže výnimočne a z naliehavých dôvodov právnej istoty priznať dočasné pozastavenie účinkov právneho pravidla Únie vo vzťahu k vnútroštátnemu právu, ktoré je v rozpore s týmto pravidlom.**

Súdny dvor sa preto domnieva, že článok 288 ZFEÚ bráni tomu, aby vnútroštátny súd mohol nezohľadniť povinnosť uloženú členskému štátu, v ktorom sa nachádza, prebrať smernicu z dôvodu údajnej neprimeranosti tohto prebratia v rozsahu, v akom by sa mohlo ukázať, že toto prebratie je nákladné alebo nepotrebné z dôvodu budúceho uplatňovania tejto smernice. Prináleží teda vnútroštátnemu súdu, aby prijal všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečil dosiahnutie výsledku stanoveného uvedenou smernicou a v dôsledku toho prijal požadované rozhodnutie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

---

⁴ V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 4 ods. 3 druhý pododsek ZEÚ stanovuje, že „členské štáty prijímú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie“.